

Gezellige klucht in Schinveld

Van onze correspondent
MATHEU BEMELMANS

SCHINVELD - In gemeenschapshuis het Kloeëster in Schinveld ging afgelopen weekend de nieuwste productie van Toneelvereniging Vondel in première. In het programmaboekje werd de voorstelling aangekondigd als een 'kolderieke klucht' en dat is precies wat ik gezien heb. 'Eene sjat van een buste' had alle ingrediënten die een klucht hebben moet: verwarring, paniek, geflirt, ruzie en een happy end. Het zat er allemaal in.

Het stuk speelt **in** de huiskamer van Gerard, directeur van een fabriek. Het markantste meubelstuk **in** de kamer is de buste van wijlen grootvader, stichter van het familiebedrijf. Niet iedereen is even gesteld op het afschuwelijke beeld, maar grootvader zou vlak voor zijn dood hebben laten doorschemeren dat er ergens **in** huis een schat verstopt is en aangezien het slecht gaat met de zaak, houdt Gerard de buste **in** ere.

Huishoudster Mina stoot tijdens een rondedansje de buste echter van de sokkel en dan is goede raad duur. Uiteindelijk weet ze haar verloofde Jan zo gek te krijgen dat hij de plaats van grootvader inneemt. Dat dat voor de nodige hilariteit zorgt, moge duidelijk zijn.

De spelers van 'Eene sjat van een buste' beeldden geen echte personages uit, maar typetjes. De paniekerige huishoudster (Eva-lien Mathissen), de tegendraads opa (Sjir Dohmen), de goeiige klusjesman (Rob Pagen), de vrolijke dochter (Paulien Hermus), de zorgelijke huisvader (Pierre Boonman) en de bekakte madam (Rien Müller). Een beetje onduidelijk waren de rollen van Gerards zuster Eugenie (Tiny Jansen) en haar vriendin Marga (Riny Goossens). De show werd echter gestolen door Marga's zoon Johan (Patrick Severens): het groentje bij uitstek. Zijn houding, zijn opmerkingen. Heerlijk!

Belangrijk bij dit soort stukken is dat je het spannend maakt en ook weet te houden. Voor de pauze slaagde Vondel hier aardig **in**, doordat de **gebeurtenissen** elkaar **in** sneltreinvaart opvolgden. Het laatste bedrijf verliep moeilijker, omdat er een heleboel dingen uitgelegd werden, die het publiek zelf allang bedacht had. Ook moeten de spelers erop letten dat ze wat meer nuance **in** hun spel brengen, want als je alles even enthousiast vertelt en voortdurend gekke bekken trekt, is het effect weg. Dat neemt overigens niet weg dat het een gezellige voorstelling was. Het stuk wordt zaterdag en zondag om 20 uur nog opgevoerd **in** het Kloëster **in Schinveld**.